

prima instanță: T.Berdilă
(Judecătoria Cantemir)
instanța de apel: G.Vavrin, I.Dănăilă, T.Dimitriadi
(Curtea de Ape Cahul)

dosarul nr. 2ra-2872/15

Î N C H E I E R E

25 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Iulia Sîrcu

Judecătorii: Iuliana Oprea, Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de Marin Valeriu,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ÎCS „Gaz
Natural Fenosa Furnizarea Energiei” SRL, succesorul în drepturi a ÎCS „Red Union
Fenosa” S.A. împotriva lui Marin Valeriu cu privire la încasarea prejudiciului
material,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 12 mai 2015, prin care a fost
respins apelul declarat de Marin Valeriu, fiind menținută fără modificări hotărîrea
Judecătoriei Cantemir din 11 februarie 2015,

c o n s t a t ă

La 01 august 2014 reclamantul ÎCS „Red Union Fenosa” S.A a depus cerere de
chemare în judecată împotriva lui Marin Valeriu solicitînd încasarea din contul
pîrîtului a prejudiciului cauzat pentru energia electrică consumată în mărime de
9926 lei, taxa de stat achitată în mărime de 297,78 lei.

În motivarea acțiunii reclamantul ÎCS „Red Union Fenosa” S.A a indicat că, a
fost furnizată energia electrică consumatorului la locul de consum nr.3027121, satul
Cania, raionul Cantemir. Pîrîtul Marin Valeriu a consumat în mod fraudulos energie
electrică, fapt care a dus la neînregistrarea sau înregistrarea incompletă a cantității
de energie electrică consumată. Acest fapt a fost fixat în actul nr. A 17666 din 20
decembrie 2012, prin care s-a constatat conectarea neautorizată la rețeaua de energie
electrică prin evitarea echipamentului de măsurare.

Menționează reclamantul că, pîrîtul Marin Valeriu consuma energie electrică
fără evidența acesteia prin echipamentul de măsurare. La 28 decembrie 2012 a fost
efectuată recalcularea energiei electrice consumate pentru perioada 21 decembrie
2011 - 20 decembrie 2012, conform sistemului paușal și înaintată factura spre plată.
Prin urmare, pîrîtul Marin Valeriu nu a achitat fatura pentru consumul fraudulos de
energie electrică cu nr.3027121129, din 28 decembrie 2012, avînd suma de 9926 lei.

La 19 septembrie 2013, în adresa pîrîtului Marin Valeriu, a fost expediată
reclamația nr.05-09/13, privind neachitarea datoriei în sumă de 9926 lei, însă Marin
Valeriu nu a dat nici un răspuns.

Prin hotărîrea Judecătoriei Cantemir din 11 februarie 2015 acțiunea a fost admisă.

S-a încasat de la Marin Valeriu în beneficiul ÎCS „Red Union Fenosa” S.A, suma datoriei de 9926 lei, taxa de stat în sumă de 297,78 lei, iar în total suma de 10223, 78 lei.

La 13 martie 2015 pîrîtul Marin Valeriu a declarat apel, solicitînd casarea hotărîrii primei instanțe, cu remiterea pricinii la rejudecare în primă instanță.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 12 mai 2015 a fost respins apelul declarat de Marin Valeriu, fiind menținută fără modificări hotărîrea Judecătoriei Cantemir din 11 februarie 2015.

La emiterea deciziei instanța de apel a invocat că, în temeiul actul de depistare a încălcării clauzelor contractuale nr. A 17666 din 20.12.2012 de către ÎCS „Red Union Fenosa” S.A a fost recalculată energia electrică consumată conform pct.94 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice, aprobat prin hotărîrea ANRE nr.393 din 15.12.2010, fiind emisă factura pentru energia electrică în cazul încălcării clauzelor contractuale și estimat consumul fraudulos de energie în perioada 21.12.2011-20.12.2012 la suma de 9926 lei (f.d.9, 11).

Potrivit pct. 49 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice, aprobat prin hotărîrea ANRE nr.393 din 15.12.2010, prevede că consumatorul final are următoarele obligații pe care trebuie să le îndeplinească: a) să utilizeze energia electrică în mod rațional, inofensiv, eficient și fără fraude; c) să achite integral plata pentru energia electrică și penalitățile prevăzute de contract, în termenele stabilite și indicate în factură.

În conformitate cu art.49 alin.(4) din Legea nr.124 din 23.12.2009 cu privire la energia electrică, consumatorul final achită consumul energiei electrice calculate prin aplicarea sistemului paușal, dacă se constată încălcarea de către consumator a clauzelor contractuale care a condus la neînregistrarea sau înregistrarea incompletă a consumului de energie electrică. Calculul consumului de energie electrică în aceste circumstanțe se efectuează în conformitate cu Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice.

Prin prisma normelor enunțate, ÎCS Red Union Fenosa SA corect a calculat consumul energiei electrice prin aplicarea sistemului paușal și a întocmit pe numele consumatorului Marin Valeriu factura VS 3027121129 în sumă de 9926 lei.

Indică instanța de apel că, suma de 9926 lei a fost calculată în baza actului A nr. 17666 din 20.12.2012 de depistare a încălcării clauzelor contractuale și facturii NLC 3027121 din 28 decembrie 2012 pentru consum fraudulos de energie electrică, întocmite de ÎCS „Red Union Fenosa” SA pe numele lui Marin Valeriu, care la momentul examinării prezentei pricini în instanța de fond și în instanța de apel sînt valabile și neanulate.

La 03 septembrie 2015, Marin Valeriu a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu remiterea cauzei la rejudecare în primă instanță.

În motivarea recursului se invocă că atât instanța de apel, cât și prima instanță nu au constatat și elucidat toate circumstanțele pentru examinarea obiectivă a cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei din 12 mai 2015 a fost expediată părților de către Curtea de Apel Cahul (f.d.70) la 01 iunie 2015, însă lipsește dovadă recepționării acesteia de către părți, astfel, recursul se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Marin Valeriu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizând actele cauzei Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată că, argumentele recurente se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei, iar argumentele invocate în recursul declarat de către Marin Valeriu, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atât în prima instanță cât și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Marin Valeriu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de către Marin Valeriu, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Iurie Bejenaru